

Medlem af Folketinget har erklæret, at Forfatningens Tvingdepunkt var Folketinget. Man kom ikke mere uden om det.

Formanden: Der faldt noget for stærke Udtryk fra det ærede Medlems Side i Slutningen af hans Bemærkninger.

Matzen: Jeg tillader mig blot lige overfor det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds (Brandes) at fastholde, at man maa skelne bestemt imellem de historiske Kendsgerninger og det ærede Medlems Paastande. De første ere virkelige, de sidste staa for det ærede Medlems Regning, og jeg for mit Vedkommende modsiger dem bestemt.

Ordføreren for Ændringsforslagsstillerne (Hage): Jeg skal ikke komme ind paa den storpolitiske Debat, som det ærede Medlem (Brandes) har fremkaldt, men kun fremhæve, at det ærede Medlem er uberettiget til at sige, at jeg har desavoueret det ærede Medlem (Tolderlund), der var Ordfører for Højre ved den sidste Forhandling om denne Sag her i Tinget. Det er ikke rigtigt. Jeg har sagt, at det var uheldigt, at det ærede Medlem (Brandes) for at bevise mit Omslag stadig maatte ty til noget, som ikke jeg, men derimod en anden æret Taler havde sagt. Denne anden ærede Taler (Tolderlund), som nylig har begrundet disse Udtalelser, kan maaske deri have sagt et Ord, som jeg ikke netop var fuldt ud enig med ham i, men det er ikke at desavouere selve hans Tankegang og hele hans Stilling til Spørgsmaalet, at jeg udtaler, at der maaske fra ham fremkom et lidt skarpere Ord, end jeg vilde have brugt. Derfor kan jeg godt være enig med ham i Hovedsagen.

Madsen-Mygdal: Jeg ønsker kun i Anledning af, at det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds (Brandes) sagde til mig, at noget lignende som det, der sker her i Dag, er aldrig sket før, at gøre opmærksom paa, at en lignende Fremgangsmaade er brugt saa ofte før. Det, der foreslaas her ved dette Ændringsforslag, er at føre et Lovforslag tilbage til den Skikkelse, i hvilken det sidst blev vedtaget her i Tinget, og jeg antager, at man gør det for at fremme Forhandlingerne saa meget som muligt, komme over de mellemliggende Stadier og komme til Fællesudvalg. Noget saadant er sket mange, mange Gange baade her i Tinget og i det andet Ting, at man har ført et Lovforslag tilbage til

den Skikkelse, hvori det sidst er vedtaget af det paagældende Ting.

Indenrigsministeren (Sigurd Berg): Jeg skal ikke komme ind paa de forskellige storpolitiske Betragtninger, som ere komne frem i Dag, men kun bemærke til det ærede 1ste Medlem for 1ste Kreds (Matzen), at jeg ligesom det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds (Brandes) maa tage bestemt Afstand fra hele den Betragtning, han gjorde sig til Talsmand for. Det ærede Medlem sagde bl. a., at han troede, at eet var de historiske Kendsgerninger og noget andet var et eller andet æret Medlems Paastand. Dette er utvivlsomt rigtigt, men denne Udtalelse, tror jeg, ogsaa med afgørende Vægt kan vendes mod de Udtalelser, der fremkom fra det ærede Medlems egen Side. Hvis det ærede Medlem skulde være i Tvivl om Betydningen af det, der skete i 1901 her i Landet, saa tror jeg, at man rolig kan lade være at fortsætte Diskussionen herom. Jeg følger mig ganske overbevist om, at Udviklingen her i Landet i saa Henseende nok skal lære, hvad det var, der skete.

Det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds (Brandes) havde misforstaaet de korte Udtalelser, jeg fremkom med. Det ærede Medlem mente, at jeg var ret glad, selv om det skulde vise sig, at der ikke kom nogen Løsning ud af Fællesudvalgets Behandling af denne Sag. Men det er ganske urigtigt. Jeg vil paa ingen Maade kunne være glad ved, at der ikke kom en Løsning ud af Sagen. Min Udtalelse herom gik ud paa at betone, at hvad enten der kom en Løsning eller ej, saa vilde det under alle Omstændigheder være fornødent for Sagen, at den forinden Forhandlingernes Afslutning havde været til Behandling direkte mellem Tingene i et Fællesudvalg. Jeg tror, at alle Partier derfor med Tilfredshed maatte kunne slutte sig til, at man snarest muligt kom til at forhandle i et Fællesudvalg. I det andet Ting sluttede man sig jo ogsaa almindeligt til dette Ønske. Det har da forbavset mig meget, at det ærede Medlem her har gjort sig til Talsmand for, at man ikke snarest muligt skulde naa til Behandling i et Fællesudvalg. — Det ærede Medlem spurgte noget om: Hvorfor gik man ikke taabent frem, hvorfor kom alt ikke klart frem? osv. Jeg vil dertil sige, at det sikkert kun er i det ærede Medlems Fantasi, at man ikke gaar taabenlyst frem. Den Fremgangsmaade, som her følges i dette Tilfælde, har man fulgt fra Rigda-